

«Αλεξανδρινή Τέχνη»

Η Αλεξανδρινή Τέχνη διευθύνεται από τη Ρίκα Σεγκοπούλου.³⁰ Πρόκειται για περιοδικό που παρά τον τίτλο του οι συνεργασίες του πρόερχονται από συγγραφείς της Αθήνας. Λέγεται εξ άλλου ότι τα περισσότερα σημειώματα – και η πληροφορία μάλλον βασίζεται σε ντοκουμέντα που βρέθηκαν στα κατάλοιπα του Καβάφη – οφείλονται στον ίδιο τον ποιητή, ο οποίος και το κατευθύνει στην πραγματικότητα, μέσω της πρόθυμης P. Σεγκοπούλου. Στο πρώτο τεύχος δημοσιεύονται τα ποιήματα του Καβάφη «Κεριά», «Δέησις», «Τελχη», «Τα παράθυρα», «Che fece... il gran rifiuto» και ακολουθούν τα ποιήματα του Γ. Βρισιμιτζάκη «Vaucluse», «Από τους πρώτους», «Λάουρα», «Η Λάουρες και η Βεατρίκες» – αισθητά επηρεασμένα από την καβαφική γραφή – και τέλος της Ρίκας Σεγκοπούλου τα ποιήματα «Οπτασία» και «Κάποιες ορμές», γραμμένα στο πνεύμα της παλιάς αισθητικής αντίληψης.

Στα σχόλια του περιοδικού αναφέρονται τιμητικά ο Φιλότεχνος του Βόλου και η Αναγέννηση, ενώ άλλα σχόλια έχουν σαφή επικριτικό χαρακτήρα, όπως:

11

Σε κάποιο ανοητολόγημά του που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Τσις της 30ης Οκτωβρίου, ο κ. Τίμος Μαλάνος εβαθμιολόγησε την εκλεκτή μας συνεργάτιδα Ρίκα Σεγκοπούλου, χαρακτηρίζοντάς την ως 8ης γραμμής λογοτέχνιδα.

Αυτό δεν είναι αλήθεια, η Ρίκα Σεγκοπούλου ανήκει στην πρώτη γραμμή των Αλεξανδρινών λογοτεχνών.

Τώρα όμως ας εξετάσωμε σε τί γραμμή βρίσκεται ο κ. Τίμος Μαλάνος. Δεν είναι διόλου δύσκολο: είναι φανερώτατο πως ο κ. Τίμος Μαλάνος είναι 9ης γραμμής ποιητής και 10ης γραμμής κριτικός.

1926, τεύχ. 1, σ. 23

30. Από το πρώτο έως το πέμπτο τεύχος το περιοδικό διευθυνόταν από τον Α. Γ. Συμεωνίδη, από το έκτο έως το ένατο από τον Α. Γ. Συμεωνίδη και τη Ρίκα Σεγκοπούλου, και από το δέκατο από τη Ρίκα Σεγκοπούλου.

